

ת"פ 28095/07/13 - מדינת ישראל נגד מאיר אטינגר

בית משפט השלום בכפר סבא

ת"פ 28095-07-13 מדינת ישראל נ' אטינגר

ת"פ 5530-03-12 מדינת ישראל נ' אטינגר

ת"פ 31082-08-10 מדינת ישראל נ' אטינגר

ת"פ 7717-09-13 מדינת ישראל נ' אטינגר

ת"פ 17599-04-11 מדינת ישראל נ' אטינגר

15 פברואר 2015

בפני כב' השופט עמית פרייז	
המאשימה	מדינת ישראל
נגד	
הנאשם	מאיר אטינגר

ב"כ המאשימה עו"ד רינת מזרחי סולומון ועו"ד אבי שגב

הנאשם וב"כ עו"ד גיא עין צבי מהסניגוריה הציבורית

[פרוטוקול הושמט]

הכרעת דין

נוכח הודאתו, הריני מרשיע את הנאשם במיוחס לו בכתבי האישום המתוקנים בתיקים שפירטה המאשימה וכן בכתב האישום המקורי בתיק 7717-09-13.

כתב האישום בתיק 5530-03-12 מבוטל בטרם הקראה.

ניתנה והודעה היום כ"ו שבט תשע"ה, 15/02/2015 במעמד הנוכחים.

עמית פרייז, שופט

[פרוטוקול הושמט]

גזר דין

הנאשם הורשע על פי הודאתו, במסגרת הסדר טיעון, בביצוע שורה של עבירות שהמכנה המשותף שלהם הינו התעמתות עם הוראות ועם אנשי כוחות הבטחון באזור יהודה ושומרון בהיבטים שונים שיפורטו להלן בהתאם לסדרם הכרונולוגי.

האירוע הראשון התרחש בחודש אוקטובר 2009, הנאשם יחד עם אחרים השתתף בהתפרעות במהלכה נזרקו אבנים לעבר תושב ערבי של אזור יהודה ושומרון ולעבר המחפרון השייך לו מבלי שנגרם כל נזק ולא נגרמה כל פגיעה.

האירוע השני התקיים בחודש נובמבר 2009, כאשר הנאשם נכנס לתוך שטח צבאי סגור במאחז מצפה עמי.

האירוע השלישי התרחש בחודש פברואר 2010 כאשר הנאשם ביחד עם אחרים נכנס לשטח צבאי סגור באזור הכפר הערבי בית פוריק. הנאשם ואחרים סירבו להוראת קצין משטרה להתפנות מן המקום ואף נמלטו ממנו ומהשטחים האחרים. דבר שהוביל למרדף אחריהם כיוון שבמקום אף היו שוטרים פלסטיניים חמושים. בשלב מאוחר יותר אירעו עימותים פיזיים בין אחרים לבין השוטרים.

האירוע הרביעי התרחש בחודש מרץ 2010 כאשר הנאשם שוב נכנס לתוך המאחז מצפה עמי למרות שמדובר בשטח צבאי סגור.

האירוע החמישי התרחש בחודש מאי 2011 כאשר הנאשם ואחרים נכנסו באופן מותר מראש לקבר יוסף שבשכם אך לאחר שתושבים מקומיים מתוך העיר שכם יידו לעברם אבנים, הוחלט לפנות את הנאשם ואת האחרים מהמקום ברכב משטרה תוך כדי שהנאשם שהה ברכב, הוא נשכב על רצפתו, נשען בגבו על ידית ההילוכים ומנע מנהג הרכב להתחיל בנסיעה ולצאת מהאזור. הדבר הביא לכך שהשוטר קרא לשוטרים נוספים כדי שיסייעו לו ויחצצו בין היושבים ברכב לבינו.

מדובר בשורה של אירועים שעל המכנה המשותף שבהם מצדיקים צורך בענישה מרתיעה, ובוודאי כאשר אירועים אלה משתלבים עם עברו הפלילי של הנאשם. יחד עם זאת, בצדק ציינו הצדדים כי הנאשם יכול היה לצרף את כל התיקים למשפט בגין עבירות חמורות יותר שבגינן נדון לעונש מאסר בפועל ואם כך היה עושה הרי סביר שתקופת המאסר

עמוד 2

המותנה שהייתה מוטלת עליו הייתה בחלקה לפחות מאחוריו.

עוד יש להביא בחשבון כשיקול מרכזי לזכות הנאשם הינו שנראה שבעת האחרונה חל שינוי בהתנהלותו. הדבר לא מתבטא רק בכך שמאז האירועים, שהאחרון ביניהם היה לפני 4 שנים, הוא הסתבך רק עוד פעם אחת עם החוק וגם זאת בגין אירוע מחודש יוני 2012. אלא שהנאשם ביצע בחודשים האחרונים שינוי משמעותי באורח חייו באמצעות נישואין ועבודה קבועה. לפיכך, יש לקוות שמעשיו הלא פשוטים של הנאשם אינם מייצגים עוד את דרכו והינם מאחוריו, דבר אשר מצדיק אי מיצוי הדין עמו.

בנסיבות אלה בוודאי שאמץ את ההסדר בין הצדדים ואלך לקראת הנאשם אף באי הטלת כל קנס.

סוף דבר אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

א. מאסר על תנאי של 4 חודשים למשך 3 שנים מהיום, והתנאי הוא שלא יעבור את אחת העבירות בהן הורשע.

ב. הנאשם יחתום על התחייבות בסך 5,000 ₪ להימנע במשך שלוש שנים מהיום מלעבור את אחת העבירות בהן הורשע. לא יחתום על ההתחייבות, ייאסר למשך 7 ימים.

זכות ערעור לבית-המשפט המחוזי בלוד בתוך 45 יום.

ניתנה והודעה היום כ"ו שבט תשע"ה, 15/02/2015 במעמד הנוכחים.

עמית פרייז, שופט

הוקלדעלידיאביגילכהן